

Mön 090829 – 090830.

För Gerd's och min del började denna trevliga resa till grannlandet i väster med att konstatera att solen lyste från en nästan klarblå himmel. Full av förväntan inför helgens äventyr väntade vi på Rosa o Stig skulle komma hem till oss för en snabb kopp kaffe, efter en snabb fika gränslade vi våra stolta springare för vidare färd till Shellmacken på Ättekulla i Helsingborg där vi skulle möta de övriga Danmarksresenärerna kl. 10.00.

Väl framme konstaterade vi att Sanna o Pelle var först på plan, och efter en liten stund dök även Gunnel o Mange upp, ytterligare en stund senare kom även våra vore Vinslövsbor Carola o Mats och Katarina o Micke, efter att mopeder och resenärer hade försetts med förnödenheter inför det stora äventyret, hölls en information om vilka signaler och regler som gäller vid gruppkörning och även lite om hur vi ska agera om någon olycka skulle inträffa, lite info om den planerade turen berättades också. Sedan tog vi oss i samlad trupp ”8 motorcyklar och 12 knuttar o knutinnor” ner till HH-Ferrys där biljetter löstes (med de 10% rabatt som vår eminenta 1'a officer har fixat), efter en kort stund rullade vi sedan ombord på färjan för färd över det vindpinade Sundet mellan broderländarna, en snabb fika o lite snabbshopping hanns också med innan det var dags att landstiga på främmande kust, genom intensiv trafik tog vi oss tvärs genom Helsingör och ut på det mysiga norrsjällandska landskapet, efter ca 1 timmas körning på små och krogiga vägar, stannade vi till vid en liten oas av grönska för att sträcka på ben och ryggar och vila ömma sittmusklar, fika på medbragd kaffe o kex avnjöts (tack till Sanna o Pelle).

Färden återupptogs och vi snirklade oss vidare ner genom Själland med stundom riktigt starka sidovindar, då vi plötsligt blev anfallna av en ilsken regnskur, handbromsen drogs och regnkläder ikläddes fort och effektivt ” verka nästan som om vi tränats för detta LOL”, med lite större försiktighet fortsatte färden på regnvåta vägar samtidigt som det nu nästan blåste stormvindar emellanåt och vi fick kämpa rejält för att hålla kursen något så när, (stor respekt till Katarina och Sanna som klarade detta med glans trots att dom ännu inte har så många mil på motorcykel bakom sig). Väl framme vid dagens planerade ”Frokost” stopp på Langtved Färgetro som låg idyllisk vid Roskilde Fjord kunde vi åter lägga ner div. regnattiraljer i väskor och packboxar, här avnjöts en efterlängtd måltid i mysig miljö.

Mätta och belåtna fortsatte färden mot söder visserligen fortfarande med starka och emellanåt jobbiga sidovindar men i alla fall uppehåll och solen tittade allt som oftast fram, på en blandning av små och ibland lite mindre vägar ”påminde ibland om asfalterade kostigar”, med div. stopp för bensträckare och återupplivning av avdomnade kroppsdelar, passerade vi bron mellan Själland och Mön i lugn o försiktig takt då det kändes som orkanbyar försökte slänga oss av bron. I Stege som är största samhället på Mön stannade vi för att tanka och inhandla div. förnödenheter till kvällens aktiviteter, då det misstänktes att shoppingmöjligheterna ute på Klinten inte var så stora, vi började nu känna oss lite slitna av 20 (i mångas fall 30)mila färden i den starka blåsten och ville bara komma fram till målet.

Så vid ca kl. 19.00 dök äntligen Danhostell Möns klint upp och överraskade vår Roadcaptain som inte hann stanna i tid, och därför försökte vända på den ganska så smala o ojämna vägen med resultatet att han (undertecknad) håll på att lägga maskin, packning o spätta ner, men med gemensamma krafter lyckade vi att få alla 350 kg på rätt köl igen och kunde rulla in på vandrarhemmets parkering, nu utbröt febril verksamhet med att låsa hojar, lasta av div. packningar och hämta ut nycklar till rummen vi hade bokat, klä om till lite skönare kläder.

Vi hade lite löst pratat om att försöka få tag i taxi för att ta oss till den tydligen enda restaurangen på Östra Mön som hade öppet, men vid det här laget kände de flesta sig inte upplagda att ge sig ut på fler äventyr den här dagen så vad göra???, efter lite palaver fram o tillbaka kläcktes iden att där rimligen borde finnas nån form av take a'way food där man skulle kunde beställa mat för leverans till vandrarhemmet, nån hade lagt märke till att vi passerade en thai-restaurang längs vägen, försök att få reda på nåt tf. nummer till ev. matleverantörer misslyckades, då övriga gäster också var tillresta och inte kände till den lokala matkulturen, så vad göra efter lite brainstorming kom vi fram till att om nån ville ge sig på upptäcktsfärd och försöka lokalisera nåt ställe som kunde tänka sig att leverera mat till 12 hungriga vikingar.

Okay mat måste man jo ha efter en lång dag i sadeln, så Pelle och jag beslöt oss för att anta utmaningen och ge oss ut i mörkret och med regnet som nu hotade på himlen, Stig erbjöd Pelle att ta hans Vinge då det var bättre plats att lasta eventuellt byte i den, så iväg for vi med jaktinstinkten påkopplad efter mat till våran lilla flock av uthungrade kamrater , vi körde med kursen satt i motsatt riktning av vad kommit ditt, och spanade efter den omtalade thaisyktan km efter km, ingenting syntes till i mörkret, ”tydligen hade infödingarna inga kvällsaktiviteter för sig mörkt överallt” så småningom efter 2½ mils körning stundom i hållande regn kom vi till metropolen Stege, som vi spanade igenom på kors och tvärs, konstaterande att utbudet inte var så stort, hittade Pelle en Brasseria som kunde erbjuda Hamburgare att ta med sig, där fanns en del att välja på Kängurukött, krokodilkött och div. andra internationella läckerheter ”hmm” men efter moget övervägande kom vi fram till att det nog var bäst med nötkött, bacon och ost, då vi inte var säkra på om det hade varit så bra att servera krokodilkött till en flock hungriga vikingar, som säkert under tiden vi var på jakt hade inmundigat några glas mjöd eller liknande drycker, lol. Så vi beställde 11 stora hamburgare + 4 stora förpackningar med div. tillbehör, den stackars tösen som skötte grillen så lite chockerat på de två stora tuffa utrikiska knuttarna som tydligen var jättehungriga, och undrade kanske om vi skulle gå besärkargång om vi inte fick mat med det samma så vi fick lugna henne och berätta att vi var ett stort gäng som var hungriga, lite lugnare informerade hon oss om att där var mycket att göra så det kunde ta lite tid att få ihop en så stor beställning och att där kanske inte var nötfärs till alla hamburgare, om det i så fall gick bra med nån motsvarande färs, vist konstaterade dom två jägarna allt är okay bara vi får nån mat med oss ”undrar ifall nån i alla fall fick krokodilkött, LOL” Tre kvart senare gick färden tillbaka till lägret med nerlagd byte, denne gång utan påhälsning från ovan.

Samling i dagrummet för att avnjuta den rätt så sena middagen med god dricka och trevlig samvaro fram till ca midnatt då vi drog oss tillbaka för vila inför morgondagens strapatser.

Vi vaknade till strålände sol och ljuvlig morgonluft, efter en liten promenad runt ägarna med skön utsikt över dom omgivande skogsklädda backarna och en liten mysig sjö, intogs morgonmålet som vi hade förbokad innan, packade vi ihop våra pinaler och checkade ut från vandrarhemmet, lastade våra hojar, medan vi väntade på att alla skulle bli klara för avfärd, hjälpte fixaren Pelle med att rätta till styret för Katarina som hade upplevt att det inte var bra placerat som det satt på sin nya motorcykel. Då alla var klara rullade vi iväg mot nästa mål som var själva Möns Klint hela 1½ km borta, det visade sig vara grusväg med massor av löst grus hela vägen så färden dit gick i sakta mak, men utan tillbud som tur var. Väl framme parkerades mopparna, och vi tog oss an utmaningarna först bestegs Drottningstolen ett 126 m högt ”berg” med en fantastisk utsikt över Östersjön och enligt några kunde man se ända till Sverige, sedan tog vi oss an nerstigningen till stranden ”490 trappsteg” och njöt av den fantastiska naturen och vackra vyerna som utspelade sig för våra ögon under den ca. 15 min.

långa nerstigningen, väl nere avnjöts dom otroligt vackra och vita kritklipporna i fulla drag medan vi återhämtade oss sittandes på några stenar i vattenbrynet, sen var det jo bara att ta sig dom få stegen upp till utgångspunkten igen, jag lovar och svär att det var bland det tuffaste jag hade varit med om i hela mitt liv, startade som den första upp för trappan, men blev snart omkörd av alla ungdomarna, och kom upp som sista man en kvart efter alla andra totalt utpumpad ”hmmm hur är det med Kimbos kondis” bara tanken på kaffe och danskt wienerbröd håll mig uppe dom sista 30 stegen LOL.

Äntligen fika ”med wienerbröd” efterlängtd mm , sen blev det dags att påbörja hemfärden efter att vi betalt hutlösa 25 dkr. Pr. Motorcykel i parkeringsavgift körde vi i sakta mak via den dåliga grusvägen mot Stege, efter nån mil svartnade himlen över våra huvuden allt mer hotfullt och så bröt regnet fram, som tur var kom en gammal nerlagd mack till syne, så ut med blinkersen och in på gården, och fort och vant kom regnställen på, sedan avvaktade vi en stund medan regnet tog i mer och mer, inslag av hagel och åska förekom också, vi tittade på varandra och undrade hur detta skulle sluta, men som det brukar vara med regnbyar lugnade sig snart ner igen och vi fortsatte vår färd och ett par minuter senare upphörde regnet helt, vi tog oss igenom Stege och över bron till Själland även denna gång med försiktighet, for fortfarande blåste det väldigt kraftigt nu från vår vänstra sida. Väl och helskinnade efter brofärden stannade vi vid en liten mack för att avkläda oss regnställ, då nu solen lyste över oss igen, fortsatt färd med kurs mot nord tog vi oss på trevliga stora och små vägar vidare, borta från västar närmade sig ett stort svart moln som såg ganska hotfullt ut, och det verkade inte som vi lyckades att ta oss förbi det så efter en stund kom de första dropparna och dr flesta stannade för att för säkerhets skull åter ta sina regnkläder på ett par km längre fram hittade vi en liten mack där de av oss som inte hade soppa så det räckte hem fick tankat, nu gjorde hungern sig påmint igen och som tur var fanns en skylt som pekade på att det fanns ett matställe 1km längre bort på en liten väg, så den mackanställda tillfrågades om där var öppet, ock javisst ” Der er alltid åbent” fick vi till svars, så det var bara att gränsla våra ädla springare och slinka mellan dom enstaka regndropparna till Vallö Slottskro som låg väldigt mysigt inbäddat i grönska vid sidan om ett fint gammalt slott.

Här avnjöts nu en god ”frokost” , visserligen fin och mysig slottsmiljö men servicen var inte precis kunglig lol, men dom tappra svenska vikingarna valde att utstå denna neslighet och att gilla läget, vi satt jo under tak i alla fall medan regnet öste ner i ett par omgångar. Efter att ha avnjutet Biksemad och andra trevligheter tog vi oss ut för att ställa upp för ett gruppfoto som Mange fick övertalat en dansk knutte att ta på oss, efter avslutat fotosession fortsatte vi vår färd längs Själlands östra kust vi passerade Köge och hade ca 4 mil kvar till Köpenhamn på en sträcka av ca 2 mil passerade vi nog 150 rondeller” det kändes i alla fall så”, strax innan Köpenhamn stannade vi för en snabb kopp kaffe och för att ta farväl av Sanna och Pelle som skulle ta bron hem till Malmö.

Så vidare mot Helsingör tvärs genom storstaden Köpenhamn med massor av trafikljuse och faktisk inte så mycket trafik som vi hade fruktat, allt gick jättebra gruppen visade stor disciplin och höll ihop på ett enastående sätt ”jag är vederbörligen imponerad”, väl genom storstaden kom vi ut på den berömda strandvägen, vart den ena luxuösa villan efter den andra låg i rad, ”finns inte en luda som kostar under 5 Miller på den adressen, de flesta mellan 20 – 100 Miller”, efter ytterligare en bensträckare nådde vi färjeläget i Helsingör, där det konstaterades att Kimbo lyckades slarva bort returbiljetten, och således fick inhandla en ny biljett.

Snabb fika och en sista shoppingrunda hanns med på överfarten till hemlandet, och vi tog nu farväl av varandra för att var och en ta sig hem till sitt. Återstår bara att tacka alla för en fantastisk trevlig runda i vårt vackra grannland och stor respekt till alla för att ni klarade av den rätt så dryga rundan som eder ödmjuka Roadcaptain hade totat ihop och att ni ändå visade upp ett härligt humör och inte visade några sura minor när blåst, regn och trötthet gjorde vad de kunde för att knäcka oss, är enormt imponerad av våra två kvinnor som med glans klarade av alla strapatser med gott humör, och hängde på in i det sista. Tack kvinnan i mitt liv Gerd, Tack Katarina o Micke, Tack Carola o Mats, Tack Sanna o Pelle, Tack Rosa o Stig och tack Tailgunner Mange o Gunnel .

Och Tack Till Alla Som Har Orkat Läsa Igenom Denna Svada.

Lite bilder från mästarfotografen Gerd:

<http://rides.webshots.com/photo/2167755460105090037PiLnYK>

Den alltid så tjötiga Kimbo

Be Aware Out There And Take Care

/Roadcaptain Kimbo SCRC Chapter 076